

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

July 11
מתא מחסיא

The Entrance

The Question , Where Is It , The Entrance, The Answer

לסוף אמר ליה אנא רישא דחיותא אמרי לך אמר ליה אי בעית דאישבך סגי אחוי לי פיתחא דבי אתונא (בכורות ח:)

"Show me the entrance to the House of the Wise Men of Athens"

תניא היה רבי מאיר אומר כופין ללויה לשכר לויה אין לה שיעור שנאמר ויראו השומרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד וכתוב ויראם את מבוא העיר ומה חסד עשו עמו שכל אותה העיר הרגו לפי חרב ואותו האיש ומשפחתו שלחו וכו'. וכו'. (סוטה מו:)

"Show us the entrance to the city."

The Question, Where Is It, The Answer, The Entrance

ר' יהושע בן לוי אשכח לאלוהו דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחי אמר ליה אתינא לעלמא דאתי אמר ליה אם ירצה אדון הזה אמר ר' יהושע בן לוי שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי אמר ליה אימת אתי משיח אמר ליה זיל שייליה לדידיה והיכא יתיב אפיתחא דקרתא (דרומי (גר"א)) (סנהדרין צח.)

"And where is he sitting?" - R' Yehoshua Ben Levi

"At the entrance to the city (Rome)." - Eliyahu Hanavi

The Entrance, The Entrance

Here are two places in ש"ס that הונא ר' tells us a הלכה with two entrances.

1. איתמר לול פתוח מן הבית לעלייה אמר רב הונא אם יש לו פתח אחד חייב במזוזה אחת אם יש לו שני פתחים חייב בשתי מזוזות (מנחות לד.)
2. אמר ר' הונא חצר שיש לה שני פתחים צריכה שתי נרות אמר רבא לא אמרן אלא משתי רוחות אבל מרוח אחת לא צריך מ"ט אילימא משום חשדא דמאן אילימא חשדא דעלמא אפילו ברוח אחת נמי ליבעי אי חשדא דבני מתא אפי' משני רוחות נמי לא ליבעי לעולם משום חשדא דבני מתא חימנין דמחלפי בהאי ולא חלפי בהאי ואמרי כי היכי דבהאי פיתחא לא אדליק בהך פיתחא נמי לא אדליק וכו' וכו' (שבת כג.)

דף יומי

דאזעס וואס דאס

פאש

את פתח לו (הגדה של פסח)

מתא מחסיא There is the front door of

Open it.

"Um, actually I found that it was already opened."

אמר ליה ר' נחמן אסבוהו כופרי מברכתא חביטא ליה (כתובות י.)

נחזור על הראשונות (כריתות ח.)

מתא מחסיא There is the front door of

Open it.

Ask the question.

Why was man created?

Faux Amis (False Friends: words that seem similar but aren't)

pêche	peach
péché	sin
pêche	fishing

ce la pêche , Avoir la pêche: Means to "have the peach" this is an expression which means to be in high spirits.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Now for the Hebrew/Aramaic's:

פשפש (תמיד כח.)

Door

פשפש (ברכות ה.)

To search, investigate etc..

פשפש (גדה נח:)

Bedbug

This is my סימן to remember this door definition since the other one is more famous, I don't need a סימן for that one.

The סימן is (ברכות מז עמוד א) So when you are מכבד someone you could say "Pishhh, Poshhh, You are Super Important Pishhh Poshhh. Let me get the **door** for you."

מתא מחסיא

The Entrance

Why was man created?

אמר ר' אלעזר כל אדם לעמל נברא שנאמר אדם לעמל יולד איני יודע אם לעמל פה נברא אם לעמל מלאכה נברא כשהוא אומר כי אכף עליו פיהו הוי אומר לעמל פה נברא ועדיין איני יודע אם לעמל תורה אם לעמל שיחה כשהוא אומר לא ימוש ספר התורה הזה מפיק הוי אומר לעמל תורה נברא (סנהדרין צט:)

דף יומי

DAF YOMI INSIGHTS

Push Push

Writing seen on the door of a hospital maternity ward:

Push Push

You May Enter

Rabbi Yehuda's Shiur, the עזרה...

דחק סומכוס ונכנס... ועוד דחקה ונכנסה מאי (קידושין נב):

```

10 function pushAndEnter() {
11   const array = ["דחק", "ונכנס"];
12   array.push("דחקה");
13   array.push("ונכנסה");
14   console.log(array);
15 }
16
17
18
19

```

Execution log

5:16:56 PM

Notice

Execution started

5:16:57 PM

Info

['דחק', 'ונכנס', 'דחקה', 'ונכנסה']

5:16:56 PM

Notice

Execution completed

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאס

ר' פפא and Places

So רב פפא says it is talking about a place with a specific מנהג:

1. אמר ר' פפא באתרא דלא מני פרסי (נזיר ז.).
2. ר' פפא אמר במקום שאין כותבין כתובה עסקינן (כתובות טז:).

Well רב פפא is מחלק between this place and that place:

1. אמר ר' פפא ובכפר אע"פ שלא נתן מים על גבי בשר לא מיזדבן (כתובות ד.).
2. אמר ר' פפא באתרא דמקדשי והדר מסבלי חיישינן מסבלי והדר מקדשי לא חיישינן וכו. וכו. (קידושין נ:).

The words **למתא מחסיא** don't appear anywhere in ש"ס.

You are seeing it only here, right here in this place where you are right now.

... איקלע למתא מחסיא

דף יומי דאס וואס דאס

Cities In ש"ס

מתא מחסיא Welcome to

Population:

כגון מתא מחסיא דמפקא מכרך ומפקא מכפר (כתובות ד.)

Synagogue: Ownership (private/public)

אמר ר' אשי האי בי כנישתא דמתא מחסיא אף על גב דמעלמא אתו לה כיון דאדעתא ידי קאתו אי בעינא מזדבינא לה (מגילה כו.)

Synagogue: Structure (relative to the structures of the houses)

ואמר רבא בר מחסיא אמר ר' חמא בר גוריא אמר רב כל עיר שגגותיה גבוהין מבית הכנסת לסוף חרבה שנאמר לרומם את בית אלקינו ולהעמיד את חרבותיו וה"מ בבתים אבל בקשקושי ואברורי לית לן בה אמר ר' אשי אנא עבדא למתא מחסיא דלא חרבה (שבת יא.)

Rav Ashi did something to prevent the city from being destroyed due to the sin of having the Synagogue not as tall as the other houses of the city.

פרש"י: ר' אשי ראש ישיבה היה במתא מחסיא ומנעם מלהגביה בתיהם יותר מבה"כ

He was the ראש ישיבה in the city and he prevented them from raising the heights of their houses higher than the height of the synagogue.

Units of Measurements of Meat:

ובמתא מחסיא אמרי רבעא ופלגו רבעא (ביצה כט.)

Friendliness of the inhabitants:

רבינא הוה יתיב קמיה דר' ירמיה מדיפתי חלף ההוא גברא קמיה ולא מיכסי רישא אמר כמה חציף הא גברא אמר ליה דלמא ממתא מחסיא ניהו דגיסי בה רבנן (קידושין לג.)

They were very friendly.

Destruction:

והא חרבה מאותו עון לא חרבה (שבת יא.)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Daffin == 100

```
function leftIsRight() {
  var leftRight = "👉👉" + "Left And Right";
  var rightLeft = "👈👈" + "Right And Left";
  leftRight = rightLeft;
}

phrases = {
  78 : 1קרפנא,
  22 : 2קרפנא,
  50 : 1כלשאינובוזהאחרונה,
  50 : 2כלשאינובוזהאחרונה,
  9 : הלךאחרעיניו,
  91 : עיניהנתנהבאחר,
};

function daffinEqualsOneHundred(num1, num2) {

  if (num1 + num2 == 100) {return "Equals One Hundred"}
  else {return "Does Not Equal One Hundred"};
};

console.log(daffinEqualsOneHundred(phrases.1קרפנא, phrases.1קרפנא));
console.log(daffinEqualsOneHundred(phrases.1קרפנא, phrases.2קרפנא));
```

דף יומי

DAF YOMI INSIGHTS

Execution log

PM 3:25:03

Notice

Execution started

PM 3:25:05

Info

Does Not Equal One Hundred

PM 3:25:05

Info

Equals One Hundred

PM 3:25:04

Notice

Execution completed

1. קרקפנא חזיתיה לרישך בי עמודי (עירובין כב:)(יבמות עח.)
2. אמר רבה כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו (קידושין נ:)(עירובין נ.)
3. הלך אחר עיניו (סוטה ט:)

א"ר נחמן עיניה נתנה באחר (גדרים צא:)

4. אפילו מאה (עירובין צה:)(מכות ה.)

5. Aramaic Faux Amis

איסטטית (מכות ה.)

A group of plotters

אישתטית (חולין צה.)

The Ishtatis [River] (Name of a River in the times of Rav)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

The Shoe Store

"Welcome to the shoe store. I am the shoe salesman here in מחסיה. What is your shoe size?

But first, you might be wondering if the רבנן hold that it is important for you to own a pair of shoes.

Let me prove to you that they do. Look at these גמרא's:"

1. אמר ר' יהודה אמר רב לעולם ימכור אדם קורות ביתו ויקח מנעלים לרגליו (שבת קכט).
2. ת"ר שבעה דברים צוה רבי עקיבא את רבי יהושע בנו וכו'. ואל תמנע מנעלים מרגליך (פסחים קיב).
3. אמר ר' פפא ביתא דאית ביה שונרא לא ניעול בה איניש בלא מסני מאי טעמא משום דשונרא קטיל לחייוא ואכיל ליה ואית ביה בחייוא גרמי קטיני ואי יתיב לה גרמא דחייוא אכרעיה לא נפיק ואסתכן ליה איכא דאמרי ביתא דלית ביה שונרא לא ניעול ביה איניש בהכרא מאי טעמא דילמא מיכריך ביה חויא ולא ידע ומסתכן (פסחים קיב):

"Even the צדוקים admit that it is important to own a pair of shoes."

אמר ליה ההוא גזאחא לר' יהושע בן קרחה וכו'. אמר ליה דעל סוס מלך דעל חמור בן חורין ודמנעלי ברגלוהי בר איניש דלא הא ולא הא דחפיר וקביר טב מיניה וכו'. (שבת קנב).

You might ask why ר' עקיבא who says he was the son of רשב"ם according to ר' יהושע בן קרחה there in פסחים, so why is ר' יהושע בן קרחה not keeping the צוואה of his father in שבת over there. I want to suggest perhaps it was a שונרא in פפא ר' according to the first לישנא in פפא ר' ביתא דלית בה שונרא, so why is ר' יהושע בן קרחה not keeping the צוואה of his father in שבת over there. Also perhaps you can make a דיוק in the words of ר' עקיבא that he didn't say you should always wear shoes, he just said אל תמנע מנעלים מרגליך which translates as "don't withhold shoes from your feet". I want to suggest this לשון implies that when the need arises, do not withhold shoes from your feet, but if there is no need, for example you are in a house without a cat, according to the first לישנא in פפא ר' there, so under those circumstances where there is no need, it wouldn't be considered "withholding shoes from your feet", if you don't wear shoes. I also want to point out in רב ר' יהודה אמר רב that he says one should sell the beams in his house to purchase shoes for his feet, but it is still possible to say that this is only for the purpose of having shoes available to wear when the need should arise for example you are in a house with a cat, but there is no implication from ר' יהודה אמר רב that one needs to wear shoes if he is in a house without a cat.

"I think that I have effectively proven to you that according to all opinions you should own a pair of shoes.

דף יומי דאטאס ומסע דאס

Perhaps you already own a pair of shoes, but they are not in good condition. What do the רבנן say under those circumstances? I have a ראייה that they don't accept it, and you still need to buy a pair of shoes."

אמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן גנאי הוא לת"ח שיצא במנעלים המטולעים לשוק והא רבי אחא בר חנינא נפיק אמר רבי אחא בריה דר' נחמן בטלאי על גב טלאי (שבת קיד).

"OK. I can tell you are convinced now. Ok you are interested in purchasing a pair of shoes.

What type of fit are you looking for?"

"A tight fit":

בדבני מחווא (שבת קיב).

פרש"י: שהם רחבי לבב ומקפידים על לבושיהן ונעליהן להיות מכוונין וקושרין אותו בדוחק וצריך להתירו ערבית

"A loose fit perhaps":

בדרבנן (שבת קיב).

פרש"י: כשקושרים סביב רגלים אין קושרין בדוחק שפעמים שחולצו כשהוא קשור ונועלו כשהוא קשור ומיהו קשר של קיימא לא הוי שבשעת הטיט מתירין אותו וקושרין אותו בדוחק שלא ידבק בטיט וישמט מרגליו

"Or perhaps you don't want a loose fit":

אמר עולא מחלוקת בשבח ממון אבל בשבח יוחסין דברי הכל אינה מקודשת מאי טעמא

מסאנא דרב מכרעאי לא בעינא (קידושין מט).

"Or perhaps you are torn between wanting a loose fit and not wanting a loose fit, and your desire to want a loose fit has won over your desire to not want a loose fit":

אמר רב אי לאו דחמיתיה לחביבי דחלץ בסנדל דאית לה שינצין אנא לא הואי חליצנא אלא בסנדלא דטייעא דמיהדק טפי (יבמות קב).

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

"Ok. The sizing and the exact fit type has been decided. Now, how many pairs do you want?"

The Amora ר' יהודה And His Numerical Range Of Pairs Of Shoes

He was seen with a half a pair of shoes:

שלף ליה חד מסאנא ואתא מיטרא (תענית כד:)

He was seen with 5 pairs of shoes:

You might be asking גוונא כי האי גוונא?

Five pairs of shoes?

אין דחזיוה רבנן לרב יהודה דנפק בחמשה זוזי מוקי לשוקא (יבמות קב:)

The Exit

ת"ר מת בבית שלום בבית אכל ושתה בבית סימן יפה לבית נטל כלים מן הבית סימן רע לבית תרגמא ר' פפא במסאנא וסנדלא כל דשקיל שכבא מעלי בר ממסאנא וסנדלא כל דיהיב שכבא מעלי בר מעפרא וחדללא (ברכות נו:)

פרש"י: ד"ה מסאנא וסנדלא: סימן יוצאי חוץ הוא שמוציא אחרים מן הבית

Thanks for visiting. Come again. I'm not sure where you are headed, but I hope it isn't גרש.

אמר רב גידל אמר רב נרשאה נשקיך מני ככיך (חולין קכו:)

אמר ליה ר' טרפון עקיבא כל הפורש ממך כפורש מן החיים (קידושין סו:)

ואמר ר' אבין הלוי הנפטר מחברו אל יאמר לו לך בשלום אלא לך לשלום שהרי יתרו שאמר לו למשה לך לשלום עליה והצליח דוד שאמר לו לאבשלום לך בשלום הלך ונתלה ואמר רבי אבין הלוי הנפטר מן המת אל יאמר לו לך לשלום אלא לך בשלום שנאמר ואתה תבא אל אבותיך בשלום (ברכות סד:)

שמתוך כך זוכרהו (ברכות לא:)

Please remember all the מחסיא you learned here in this post.

Perhaps you won't remember where exactly your feet were when you read this:

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאס

Where Exactly Were His Feet When He Said It

1. אמר ליה דכיר מר מאי אמר שמואל כי קאי חדא כרעא אגודא וחדא כרעא במברא א"ל הכי אמר שמואל כל דאמר מדבית חשמונאי מלכא קאתינא עבדא הוא דלא אישתיור מינייהו אלא ההיא רביתא דסלקא לאיגרא ורמיא קלא ואמרה כל דאמר מבית חשמונאי אנא עבדא הוא נפלה מאיגרא ומיתה (קידושין ע:)
2. הפעוטות מקחן מקח וממכרן במטלטלין : וכו. וטעמא מאי א"ר אבא בר יעקב א"ר יוחנן משום כדי חייו וכו. בעי אביי מתנתו מאי רב ימר אמר אין מתנתו מתנה מר בר רב אשי אמר מתנתו מתנה אפכוה ושדרוה לקמיה דרב מרדכי א"ל זילו אמרו לבר מר לאו הכי הוה עובדא כי הוה קאי מר חד כרעיה אארעא וחד כרעיה אדרגא ואמרנא ליה מתנתו מאי ואמר לן מתנתו מתנה אחת מתנת שכיב מרע ואחת מתנת בריא אחת מתנה מרובה ואחת מתנה מועטת (גיטין נט).

On this last one I want to point out that although it was forgotten exactly where רב מרדכי took leave of ר' אשי in the "מתוך כך זוכרהו" gemara over there in א, ברכות לא עמוד א, never-the-less he remembered exactly where ר' אשי's feet were when he said this here in הלכה גיטין.

Perhaps you won't remember where exactly your feet were when you read this, but you could remember where my feet were when I wrote this:

ורגליו בבית המדרש (גיטין מח).

"Au revoir mon ami"

אמר ר' יהושע בן לוי המהלך בדרך ואין לו לוייה יעסוק בתורה שנאמר כי לית חן הם לראשך וענקים לגרורותיך (סוטה מו:)

Even if you only learned one thing:

הלומד מחבירו פרק אחד וכו. או אפילו אות אחת צריך לנהוג בו כבוד שכן מצינו בדוד מלך ישראל וכו. וקראו רבו וכו. (פרקי אבות פרק ו' משנה ג')

"Au revoir mon Étudiant" (student in french)

תלמיד הנפטר מרבו

A taking leave of his Rebbe. תלמיד

1. ורבו שלימדו תורה מנלן דכתיב ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו וכו. (מו"ק כו.)
2. תני אסור לתלמיד להורות הלכה לפני רבו עד שיהא רחוק ממנו שנים עשר מיל כמחנה ישראל (ירושלמי גיטין ד:)
3. תנא וכו. תלמיד לרב אין לו שיעור וכמה א"ר ששת עד פרסה ולא אמרן אלא רבו שאינו מובהק אבל רבו מובהק שלשה פרסאות (סוטה מו:)

רב, רבו מובהק is talking about ירושלמי is 4 מיל so you can explain the פרסה If the distance for not paskening in the place if it were true that the שיעור of the distance

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

רבי of ones רבי is the same שיעור of distance that one is מחוייב to escort ones רבו שאינו רבו מובהק, and רבו מובהק out of the city, with the same distinction between רבו מובהק. In fact I have no ראיות that these two ענינים are connected. I would rather want to say that שיעור להורות הוראה באתריה דרביה and שיעור לוייה לחוד without distinguishing between רבו מובהק and רבו שאינו מובהק in the case of being מורה הוראה באתריה.

4. וכן תלמיד הנפטר מרבו לא יחזיר פניו וילך אלא מצדד פניו והולך כי הא דר' אלעזר כד הוה מיפטר מיניה דר' יוחנן כד הוה בעי ר' יוחנן לסגויי הוה גחין קאי ר' אלעזר אדוכתיה עד דהוה מיכסי ר' יוחנן מיניה וכד הוה בעי ר' אלעזר לסגויי הוה קא אזיל לאחוריה עד דמיכסי מיניה דרי יוחנן רבא כד הוה מיפטר מיניה דר' יוסף הוה אזיל לאחוריה עד דמנגפן כרעיה ומתווסן אסקופתא דבי ר' יוסף דמא אמרו ליה לר' יוסף הכי עביד רבא אמר ליה יהא רעוא דתרום רישך אכולא כרכא (יומא נג:)
5. ר' יונתן בן עסמי ור' יהודה בן גרים תנו פרשת נדרים בי ר' שמעון בן יוחי איפטור מיניה באורתא לצפרא הדור וקא מפטרי מיניה אמר להו ולאן איפטריהו מיני באורתא אמרו לו לימדנו רבינו תלמיד שנפטר מרבו ולן באותה העיר צריך ליפטור ממנו פעם אחרת שנאמר ביום השמיני שלח את אעם ויברכו את המלך וכתוב וביום עשרים ושלושה לחדש השביעי שלח את העם אלא מכאן לתלמיד הנפטר מרבו ולן באותה העיר צריך ליפטור ממנו פעם אחרת (מועד קטן ט:)
6. ת"ר מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת והיה ר' מאיר מהלך אחריה ללמוד תורה מפיו אמר לו מאיר חזור לאחריך שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת א"ל אף אתה חזור כך א"ל וכו. (חגיגה טו:)

Is it to say that ר' מאיר needed to be told not to go past the תחום שבת?
This question might be strengthened by the fact that ר' מאיר holds תחומין
are דאורייתא.

קסבר ר' מאיר תחומין דאורייתא נינהו וכו. (עירובין לה:)

So I want to answer with these גמרא's:

א"ר חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום לא יכנס דכתיב אם תשיב משבת רגלך רגלך כתיב והתניד רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס הא מני אחרים היא דתניא אחרים אומרים למקום שרובו הוא נזקק (עירובין נב:)
אסיקו לר' מאיר אחרים (הוריות יג:)

Also perhaps קרפף didn't take into account the אחר:

נותנין קרפף לעיר דברי ר' מאיר וחכמים אומרים לא אמרו קרפף אלא בין שתי עירות וכו.
(עירובין נו:)

This one foot in is a sticky situation. Perhaps if you even bring it up it will be upsetting:

בעי ר' ירמיה רגלו אחת בתוך נ' אמה ורגלו אחת חוץ לחמשים אמה מהו ועל דא אפקוהו לר' ירמיה מבית המדרש (בבא בתרא כג:)
שוב מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי א"ל גיידיני ע"מ שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת דחפו באמת הבנין שבידו (שבת לא:)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאס

In the following the phrase נפטר מדברו has the more colloquially used definition:

7. ותלמיד אחד היה לו לר' אליעזר שהורה הלכה בפניו אמר ר' אליעזר לאימא שלום אשתו תמיה אני אם יוציא זה שנתו ולא הוציא שנתו אמרה לו נביא אתה אמר לה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי אלא כך מקובלני כל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה (עירובין סג).

This same story is brought in ירושלמי גיטין:

(ירושלמי גיטין ד:)

לך לשלום